

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1400. usque ad annum 1415 - Unacum Dissertatione
Præliminari Ad Historiam Sæculi XV.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 90118286

§. 9. Urbanus a Carolo Dyrrachio custodiæ datur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66281)

§. IX.

*Urbanus Papa a Carolo Dyrrachio
custodiæ datur.*

Attamen hæc Caroli Dyrrachii obsequia non tam Pontificem liberalius colendi, quam in suos casses tutius trahendi animo, exhibita fuisse constat; Carolus enim Urbano vix urbem ingresso, portas omnes claudi iussit, & eundem sole ad occasum vergente in palatium suum invitavit, quem sui primo venire cunctantem, postea etiam omni modo obnitentem adhibita vi abripiunt, spreto ejus anathemate, quo publice in via raptores suos perculit. Quinque dies detinebatur, suis quæ facta ferret, plane ignorantibus; Pontificem tamen conditiones, quas antea, ut in fiduciarium possessionem induceretur, Carolus inierat, denuo remittere vi coactum fuisse verosimile est. Neque tamen ideo liberum dimisit, sed Averfa Neapolin raptum ipse ante urbis portas excepit, re-

gio habitu indutus, corona capiti imposita, dextera Sceptum, & sinistra Pomum aureum gestans, inque solio satis elevato sedens, nec surgere dignatus, donec Urbanus ad imam Throni partem appropinquasset. Tunc tandem Rex descendit, & Papam dato pedum osculo ipse in urbem deduxit, licet solemnem ingressum eidem negaret, nec ad Archiepiscopale Palatium, in quo habitare malisset, sed ad castellum novum deduci iussit, ubi singulis ad eum venientibus liber quidem concedebatur accessus, sub fideli custodia tamen detentus erat, donec tandem decimo quinto, vel sexto die, Cardinalium opera, inita inter eos concordia esset, hoc tamen pacto, ut Pontifex administrationi Regni nequaquam sese immisceret; Carolus vero Urbani Nepotem crearet Capuæ Principem.

*Niem. de
schism. 6. 33.*

Nec diu tamen Urbani familia hoc Principatu decorata floruit. Postquam enim ejus Nepos, non modo nullis suffragantibus meritis clarus, sed insuper effræni morum licentia defor-

deformis, Monialem quamdam ordinis S. Claræ in monasterio S. Salvatoris constuprasset, Rex indignitate facti denuo ira commotus est in Pontificem, qui impudici sui Nepotis causam nimio studio tuebatur. Urbanus, contra pacti fidem, supremam in Regnum Neapolitanum potestatem sibi competere, nec Carolum, se præfente, in Regni Proceres capitali sententia animadvertere posse, pronuntiabat. Nihilominus hæc e- *Idem c. 40.* tiam diffidia fuere composita. Rex quoque Neapolitanus Nepoti sacrilegii hujus noxam remisit, eidemque Nuceriam urbem in regno Neapolis sitam, vulgo *Lucera delli Pagani* dictam, una cum septuaginta florenorum millibus donavit. Ad eandem urbem Pontifex quibusdam suorum stipatus secessit, hyberna acturus; memor tamen injuriæ sibi a Carolo illatæ, quam Neapolitanorum auxilio fretus, vindicandi, eumque Regno exuendi occasionem aucupabatur; quapropter non multo post contentio recrudit.

f 4 Quippe

Spond. an.
1384. §. 6.

Quippe Carolus Neapoli redux, debitam reverentiam Urbano exhibere negligens, misit ad eum Oratores, qui rogarent, ut quantocius Neapolin reverteretur, eo quod multa essent gravioris momenti, quæ cum ipso conferret. Hujus arrogantia commotus Pontifex respondit: Reges ac Principes Christianos consuevisse ad pedes Pontificum venire, non hos ad illos, si autem se amicum habere vellet, tot gravia vectigalia, quibus Regnum Romanæ Ecclesiæ fiduciarium opprimit, abrogaret. Carolus hoc responso magis adhuc efferatus, publice contestabatur internum animi sui propositum, quo Urbanum aperto odio persequi statuerat. Præprimis non nullæ in vulgus spargebantur quæstiones, quarum altera hujus erat tenoris: „ Utrum
„ liceat Curatores dare, vel omnino
„ castigare, deponere, & ejus loco
„ alium eligere Pontificem, si is vel
„ nimium negligenter, vel plus justo
„ obstinatus sine Cardinalium consilio cum præjudicio Ecclesiæ cun-
„ cta

„ cta ad arbitrium suum disponeret. „
 Cardinalis Reatinus, nomine Petrus *Niem. lib. x.*
 Tartaro Montis Cassini Abbas, & Re- *c. 42.*
 gni Neapolitani Cancellarius hasce
 quæstiones numero duodecim publi-
 ci juris fecit, & affirmativam tenuit,
 tantisque firmavit rationibus, ut at-
 tentam mererentur reflexionem; plu-
 resque celebriores Theologiæ ac
 Juris Doctores impellerentur, ut ejus-
 modi quæstiones agitent, & juxta
 illius sententiam resolverent.

§. X.

*Urbanus sex Cardinales custodiae man-
 cipat, & severius castigat.*

Urbanus, hanc conjurationem per
 Cardinalem de Manupello ex Ur-
 finorum familia, edoctus, consisto-
 rium coegit, periculum sibi imminens
 expositurus; quo finito sex Cardina-
 les, quos cum ingenii præstantiores
 essent, flagitii magis complices suspi-
 cabatur, comprehendi, vinculis onu-
 stos ergastulis includi, & iteratis tor-
 mentis subijci jussit. Horum pri-
 mus,